Dosarul nr.4r-1882/26 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
4-25136529-02-4r-07042026 Judecător: Aliona Postu

D E C I Z I E
În numele Legii

22 iunie 2026 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru

Având în componența sa :
Președintele completului de judecată,
Judecătorul: Igor CHIROȘCA
Judecătorii: Andrei MOCANU și Adrian CLEVADA

judecând în procedură scrisă, în lipsa părților, recursul declarat de către avocatul Cimpoi Ruslan în interesele contravenientului Răileanu Andrei împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 martie 2026, în cauza contravențională în privința contravenientului Răileanu Andrei, învinuit în baza art. 318[1] Cod contravenţional.

Procedura de citare fiind îndeplinită.

Verificând legalitatea hotărîrii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

c o n s t a t ă :

1. La 24.09.2025, în procedura Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani a parvenit spre examinare dosarul contravențional de învinuire a lui Răileanu Andrei în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 318[1] Cod contravențional.

2. Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 198917 din 17.09.2025, încheiat de către agentul constatator, din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica, mun. Chișinău, Caburgan Snejana, cet. Răileanu Andrei se învinuiește în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 318[1] Cod contravențional, pentru faptul că la 14.09.2025 ora 21:38, aflîndu-se în mun. Chișinău, str. Butucului, casa 14, Răileanu Andrei a încălcat ordinul de restricție nr. 213 din 13.09.2025, ora 19:30, prin ce a comis contravenția prevăzute de art. 318[1] Cod contravențional.

3. Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 martie 2026, Răileanu Andrei, a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenţiei prevăzute la 318[1] Cod contravenţional, și în baza acestei Legi i s-a stabilit sancţiune sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 45 (patruzeci şi cinci) ore. S-a explicat lui Răileanu Andrei că, potrivit art. 37 alin. (6) din Codul contravenţional, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunităţii, această sancţiune se înlocuiește cu arest contravențional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

4. Împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 martie 2026, avocatul Cimpoi Ruslan în interesele contravenientului Răileanu Andrei, a depus în termen recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea hotărârii cu rejudecarea cauzei.

În motivarea recursului a invocat că, se constată încălcarea de către agentul constatator Caburgan Snejana a dispozițiilor art. 12/1 alin. 2) din Legea nr. 45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, adică, neinformarea sau necomunicarea ordinului de restricție din 13.09.2025 către pretinsul agresor Răileanu Andrei, implicit neinformarea lui Răileanu Andrei despre restricțiile aplicate, drepturile și obligațiile care îi revin și despre răspunderea pentru neexecutarea cerințelor ordinului de restricție. Iar în aceste condiții, nu se poate acuza o persoană „în avans" de nerespectarea unui ordin de restricție pe care nu l-a comunicat potrivit exigențelor legale.

- pretinsului agresor nu i-a fost comunicat ordinal de restricție, nu i-au fost explicate drepturile și obligațiile prevăzute de lege și consecințele nerespectării acestui ordin de restricție, fapt care se confirmă prin lipsa ordinului de restricție din 13.09.2025 la materialul contravențional, implicit lipsa aplicării semnăturii de către Răileanu Andrei pe acest ordin, conchidem că acest ordin de restricție *(care pînă în prezent și-a pierdut actualitatea)* nu este opozabil lui Răileanu Andrei, astfel încît, acesteia nu i se poate imputa nerespectarea unui ordin și a unor restricții care nu i-au fost comunicate în conformitate cu procedura legală.

5. Conform art.471 alin. (1)-(2) Codul contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

6. Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravențional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

7. Instanța de recurs menționează că la materialele dosarului pînă la 22.06.2026 participanții la proces nu au depus referințe asuprea recursului.

8. ***Analizând și apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei contravenționale și prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că, recursul declarat este nefondat şi pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.***

9. În conformitate cu prevederile art. 5 Cod contravențional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decât în conformitate cu legea contravenţională.

10. În concordanță cu art. 7 al Codului contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

11. Potrivit art. 374, alin. (2) din același cod, procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare

de drepturi şi de obligaţii, având ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvârșirea contravenţiei.

12. În concordanță cu prevederile art. 375 din același cod, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârșirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

13. În conformitate cu art. 440, alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

14. Potrivit art. 442, alin. (1) din același act normativ, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

15. În baza art. 443, alin. (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde: a) data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii; b) calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; c) numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, datele din buletinul lui de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, iar în cazul persoanei juridice, denumirea, sediul, codul ei fiscal, datele persoanei fizice care o reprezintă; d) fapta contravenţională, locul şi timpul săvîrşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; e) încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; f) aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional şi a victimei a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387; g) obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional le aduce în apărarea sa, precum şi obiecţiile şi probele victimei; h) informaţii despre instituţia bancară şi despre modul de plată a amenzii.

16. Conform art. 445 Cod contravențional, neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunţă la numărul

de identificare personal şi la evidenţa automatizată în Registrul de stat al populaţiei, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvârșite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. Celelalte încălcări ale art. 443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție doar în cazul în care acestea afectează în mod esențial fondul cauzei.

17. Conform art. 448, alin. (1) Cod contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447[1], alin. (8).

18. Alineatul (4) și (8) al aceluiași articol prevede că, contestaţia împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenţionale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenţei teritoriale, care a examinat cauza. […] Pentru contestaţia depusă împotriva deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale se percepe o taxă de timbru în mărimea prevăzută de Legea taxei de stat nr.213/2023.

19. În acord cu reglementările art. 458, alin. (1) din același act normativ, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

20. Conform art. 462, alin. (4) Cod contravențional, partea descriptivă [a hotărârii judecătorești] cuprinde: a) circumstanţele constatate în judecarea cauzei; b) probele pe care se întemeiază concluzia şi motivele de respingere a probelor; c) norma contravențională pe care se întemeiază soluţionarea cauzei.

21. Conform art. 465 Cod contravențional, hotărârile judecătoreşti contravenţionale pot fi atacate cu recurs. Decizia pronunțată în recurs este irevocabilă.

22. În baza art. 470, alin. (3) Cod contravențional, instanţa de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate şi cererilor formulate de recurent, să examineze şi alte temeiuri fără a agrava situaţia contravenientului.

23. Potrivit art. 471 din același cod, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei. Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudenţă, precum şi la cererea motivată a părţilor, instanţa de recurs poate dispune printr-o încheiere motivată

fixarea şedinţei de judecată, cu citarea părţilor pentru prezentare la proces. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor esenţiale invocate în recurs.

24. În conformitate cu art. 473, alin. (1), pct. 1), lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanţa de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul şi menține hotărârea atacată dacă recursul: este nefondat.

25. În temeiul art. 6, § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunţată în mod public […].

26. Cu titlu de principiu, instanța de recurs relevă că domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nr. 1950 din 04.11.1950 (cauza *Ziliberberg vs Moldova*, 1 februarie 2005, §§ 29, 32, cauza *Garyfallou AEBE vs Grecia* din 24 septembrie 1998, § 56), respectiv și garanțiile unui proces echitabil urmează a fi asigurate în deplinătate.

27. În speță, persoana care a depus recursul are dreptul de a-l declara în virtutea art. 467 Cod contravențional, iar recursul a fost întemeiat pe unul din cazurile expres prevăzute de lege (art. 466 Cod contravențional).

28. La depunerea prezentului recurs termenul legal prevăzut de art. 468, alin. (1) Cod contravențional – 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești sau de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească – a fost respectat.

29. Motivele centrale în baza cărora s-a întemeiat recursul au constat în lipsa faptului contravenției prevăzută de art. 318-1 Cod contravențional.

30. În speță, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 198917 din 17.09.2025, încheiat de către agentul constatator, din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica, mun. Chișinău, Caburgan Snejana, cet. Răileanu Andrei se învinuiește în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 318[1] Cod contravențional, pentru faptul că la 14.09.2025 ora 21:38, aflîndu-se în mun. Chișinău, str. Butucului, casa 14, Răileanu Andrei a încălcat ordinul de restricție nr. 213 din 13.09.2025, ora 19:30, prin ce a comis contravenția prevăzute de art. 318[1] Cod contravențional. La data de 24.09.2025.

31. Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 martie 2026, Răileanu Andrei, a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenţiei prevăzute la 318[1] Cod contravenţional, și în baza acestei Legi i s-a stabilit sancţiune sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 45 (patruzeci şi cinci) ore. S-a explicat lui Răileanu Andrei că, potrivit art. 37 alin. (6) din Codul contravenţional, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunităţii, această sancţiune se înlocuiește cu arest contravențional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

32. Verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate, în raport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal constată lipsa de careva temeiuri de fapt și de drept întru casarea acesteia, astfel că, la adoptarea soluției, instanța de fond a ținut

cont de rigorile statuate la art. 458, alin. (1) din Codul contravențional, care indică că, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenției imputate; existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; existența circumstanțelor atenuante şi/ sau agravante; necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

33. Hotărârea judecătorească contestată cuprinde elementele stipulate de art. 462 Cod contravențional, fiind alcătuită din parte introductivă, parte descriptivă şi dispozitiv, fiecare din părți cuprinzând elementele strict reglementate de norma procesuală nominalizată. În fond, hotărârea judecătorească atacată este legală, întemeiată şi motivată.

34. În fond, hotărârea judecătorească atacată este legală, întemeiată şi motivată. Soluția adoptată de instanța de fond este conformă rigorilor de la art. 462, alin. (5) din Codul contravențional.

35. Subsecvent celor enunţate, Colegiul penal conchide că prima instanţă justificat şi întemeiat a apreciat că, la caz, agentul constatator a prezentat probe concludente şi pertinente ce ar confirma faptul comiterii de către contestatar a contravenției imputate și că se confirmă vinovăția contestatarului în comiterea contravenției ce i se impută.

36. În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil (cauza *Ruiz Torija vs Spania,* hotărârea CtEDO din 09.12.1994, §29; cauza *Papon vs Franța*, hotărârea CtEDO din 15.12.2001; cauza *Boldea vs România*, hotărârea CtEDO din 15.02.2007, §30).

37. Colegiul penal reține că chiar dacă Răileanu Andrei nu a recunoscut vina conform procesului verbal cu privire la contravenție, culpa acestuia este confirmată prin următoarele probe prezentate de către agentul constatator, și anume: proces-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 198917, întocmit în privința lui Răileanu Andrei la 17.09.2025, în baza art. 318[1] Cod contravențional; informația 112 din 14.09.2025 ora 21:30 de la*****; procesului-verbal privind actele de constatare din 14.09.2025 prin care au fost consemnate declarațiile lui*****, care declară că a ieșit din casă ca să meargă la magazin după apă, în cale i-a ieșit Răileanu Andrei care dorea să vorbească nu o lăsa să treacă, verbal era agresiv. Ea a spus că merge după apa după vor vorbi. A intrat în magazin și a apelat 112, era speriată, nu a ieșit pînă nu a văzut mașina poliției. În intervalul acesta de timp el o suna întruna; cererea din numele lui***** și lista drepturilor și obligațiilor victimelor violenței în familie; Raport din 14.09.2025 SS BPRO al DP mun. Chișinău, Pavliuc David; citație pe numele lui Răileanu Andrei; procesului-verbal privind actele de constatare din 14.09.2025 prin care au fost consemnate declarațiile lui Răileanu Andrei, care declară că la 14.09.2025 se deplasa pe str. Butucului a întâlnit-o pe***** el s-a deplasat mai departe să se întâlnească cu o persoana căreia îi era dator cu

bani. La 13.09.2025 a primit un sms despre restricție dar nu la luat în seamă deoarece nu era numele și familia; proces-verbal privind înmînarea actului de procedură (ordin de restricție de urgență, ordonanței de protecție) din 14.09.2025 semnat de către Răileanu Andrei; copia ordinului de restricție nr. 213 din 13.09.2025, emis în temeiul sesizării despre agresarea fizică din numele lui*****, prin care Răileanu Andrei a fost obligat să părăsească locuința comună, care se află în mun. Chișinău, str. Butucului, 12, ap. 5, cu aplicarea interdicțiilor pentru o perioadă de 10 zile.

38. Prin urmare, reieșind din ansamblul de probe administrate, Colegiul consideră justă concluzia instanței de fond prin care ultima a stabilit că acțiunile reprezentantului Răileanu Andrei corect au fost încadrate juridic în baza art. 318[1] Cod contravențional.

39. Examinând recursul declarat de către recurent în prezenta cauză, Colegiul Penal consideră că argumentele acestuia nu constituie temei de casare a hotărârii primei instanțe, ci constituie un dezacord formal asupra soluției adoptate de către instanța de judecată, respectiv nu poate constitui temei de casare acesteia.

40. Mai mult, prima instanță destul de clar și cert a explicat recurentului aprecierea sa în raport cu circumstanțele de fapt și de drept ale speței, cu care instanța de recurs este absolut solidară și nu se va expune repetat.

41. Instanța de recurs atestă că argumentul principal al apărării, potrivit căruia vinovăția nu ar fi fost dovedită și că întâlnirea dintre Răileanu Andrei și victimă ar fi fost întâmplătoare, nu poate fi reținut, or, din materialele cauzei rezultă clar că nu este vorba de o simplă coincidență. Declarațiile victimei, consemnate imediat după incident, relevă o conduită insistentă și agresivă, inclusiv împiedicarea acesteia de a se deplasa liber și apeluri repetate telefonice într-un interval scurt de timp. Aceste elemente nu descriu o întâlnire fortuită, ci o apropiere intenționată, în pofida interdicțiilor existente. Mai mult, chiar făptuitorul a confirmat că a luat cunoștință despre existența restricției, dar a ales să o ignore, ceea ce exclude orice eroare sau neînțelegere de fapt.

42. Critica referitoare la pretinsa necomunicare a ordinului de restricție este contrazisă direct de probele administrate. Astfel, ordinul de restricție a fost adus la cunoștința lui Răileanu Andrei prin mesaj, ulterior fiind semnat procesul-verbal de înmânare. În aceste condiții, susținerea că nu ar fi cunoscut conținutul sau existența restricțiilor este lipsită de suport factual. Simplul fapt că acesta afirmă că nu a acordat atenție mesajului sau că ar fi avut dubii nu poate înlătura efectele juridice ale comunicării legale. Or, obligația de a respecta un ordin de restricție nu depinde de aprecierea subiectivă a destinatarului, ci de existența și comunicarea lui legală.

43. Nu poate fi reținut nici argumentul privind pretinse vicii ale procesului-verbal. Instanța de fond a verificat corect legalitatea acestuia și a constatat că sunt respectate cerințele esențiale prevăzute de lege. În lipsa unor nereguli concrete și dovedite, procesul-verbal beneficiază de prezumția de legalitate și veridicitate, iar apărătorul nu a prezentat probe capabile să răstoarne această prezumție.

44. În ceea ce privește individualizarea sancțiunii, instanța de fond a făcut o apreciere echilibrată. Deși norma contravențională permite inclusiv aplicarea arestului contravențional, s-a optat pentru cea mai blândă măsură prevăzută de lege, și anume munca neremunerată în folosul comunității, la minimul prevăzut. Această soluție reflectă

o analiză reală a circumstanțelor cauzei și nu poate fi considerată excesivă sau nejustificată.

45. În concluzie, instanța de recurs constată că prima instanță a examinat complet cauza, a analizat probele în mod corect și a ajuns la o concluzie logică și susținută de materialul probator. Criticile din recurs reprezintă, în esență, o reluare a poziției de apărare fără a aduce elemente noi sau convingătoare care să pună la îndoială temeinicia hotărârii.

46. În atare circumstanțe, Colegiul reține că, instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/ afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (a se vedea cauza *Ruiz Torija vs Spania,* hotărârea CEDO din 09.12.1994).

47. În această ordine de idei, Colegiul Penal conchide că argumentele invocate în recurs, nu şi-au găsit confirmare în procesul verificării legalității în ordinea controlului ierarhic superior, motiv pentru care recursul declarat urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea fără modificări a soluției instanței de fond, care este legală, obiectivă și corectă.

48. Din considerentele menționate şi având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate şi a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul şi a menține hotărârea instanței de fond.

49. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E :

Respinge ca nefondat recursul avocatul Cimpoi Ruslan în interesele contravenientului Răileanu Andrei împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 martie 2026, în cauza contravențională în privința contravenientului Răileanu Andrei, învinuit în baza art. 318[1] Cod contravenţional, și se menține această hotărâre fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului
Judecătorul ***Igor CHIROȘCA***

Judecătorul ***Andrei MOCANU***

Judecătorul ***Adrian CLEVADA***